

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 131

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Kreipimasis
- Artūro Pučkovo referatas
- Joninės kitaip
- Padėkos diena Ylakiuose
- Žvilgsnis į kaimynų pusę
- Ką rašė TD prieš 90 metų
- Pamąstymui
- Rekomenduojame
- Sentencijos

Kreipimasis į Lietuvos Respublikos Seimą ir Prezidentą

Lietuvos evangelinių bendrijų ganytojai išplatino viešą kreipimąsi dėl Civilinės sąjungos įstatymo projekto. Evangelikų ganytojai nesutinka, kad bet kokia sąjunga laikytina šeima.

Kreipimesi pabrėžiama prigimtinių šeimos svarba, taip pat primenama, kad ji yra ginama šalies Konstitucijos. Bendrijos teigia, kad nuolat meldžiasi už šalies vadovus, ir primena, kad žmonėms nėra suteiktas įgaliojimas pakeisti ir praplėsti santuokos bei šeimos sampratą.

„Mes, įvairių konfesijų Lietuvos evangelinių bažnyčių kunigai, pastoriai ir vadovai, tikėjimu priimame Dievo apreiškimą, kad Dievas sukūrė žmogų pagal savo paveikslą ir panašumą (Pradžios 1,27). Ši tiesa yra visų žmonių prigimtinių teisių ir orumo pagrindas. Be to, Dievas sukūrė žmogų kaip vyrą ir moterį. Todėl vyriškumas ir moteriškumas ar lyčių papildomumas neatskiriamas nuo žmogiškumo esmės.

Esame įsitikinę, kad santuoka sujungia dviejų lyčių žmones. Ji „sudaroma laisvu vyro ir moters sutarimu“ (LR Konstitucija, 38 str.). Santuoka yra labai artima vyro ir moters bendrystė vardan abipusės pagalbos (Pradžios 2,18). Jos esmę sudaro sutuoktinių meilės ryšiai, kūniška ir dvasinė vienybė bei atvirumas

vaikams (Efeziečiams 5,22-31). Santuokos sandora sudaroma, kai du žmonės pažada vienas kitą mylėti ir prisiekia būti ištikimi. Santuoka yra nuostabus Dievo duotas būdas atspindėti dieviškos Treybės vienybę ir įvairovę.

Pritariame LR Konstitucijos 38 straipsnio teiginiui, kad „šeima yra visuomenės ir valstybės pagrindas“, kadangi iš visų pilietinių institucijų svarbiausia yra šeima. Kaip prigimtinė bendruomenė ji yra pirmesnė už valstybę ir nėra įstatymų leidėjų kūrinys. Atmetame, kaip iš esmės klaidingą nuomonę, kad šeima yra tai, ką žmogus subjektyviai laiko šeima, nes toks reliatyvizmas ardytų visuomenės pagrindus.

Žinome, kad šeima yra platesnė sąvoka nei santuoka, tačiau nesutinkame, kad bet kokia žmonių sąjunga, pagrįsta emociniu ryšiu, pagalba ir tarpusavio atsakomybe, laikytina šeima. Santykių kokybė nėra pakankama sąlyga nustatyti, kas yra šeima. Šeima kildinama iš santuokos ir atsiranda jos įžadų pagrindu. Todėl ir nemanome, kad tos pačios lyties pora taip pat yra šeima.

Tvirtiname, kad visų pasaulėžiūrų, tikybų ir lytinių orientacijų šalies gyventojai yra lygiateisiai piliečiai. Vis dėlto neigiame, kad egzistuoja teisė į bet kokių bendro gyvenimo būdų viešą pripažinimą ir valstybės paramą. Nemanome, kad lytiniai santykiai tarp tos pačios lyties žmonių turėtų būti gerbiami panašiai kaip vyro ir moters santuoka, nes jie morališkai smerktini. Vyro ir moters bei jų vaikų šeima iš prigimties yra kitokia nei tos pačios lyties pora. Neteisinga jas įstatymais sulygtinti, vienodai remti ir skatinti.

Sveikiname meilę, atjautą ir pagarbą visuose žmonių santykiuose. Taip pat pabrėžiame, kad visi žmonės yra nusidėjėliai ir visiems reikia Dievo malonės. Nemanome, kad dėl santykių kokybės heteroseksualių ir homoseksualių porų gyvenimas kartu nesusituokus būtų morališkai pateisinamas, nes Biblija draudžia bet kokius nesantuokinius lytinius santykius. Ir heteroseksualių žmonių poros, ir homoseksualūs žmonės turi paklusti Dievo valiai ir gyventi taip, kaip nurodyta Jo Žodyje. Tiesos ir gailestingumo vedami priimame iššūkį geriau ir įtikinamiau mokyti santuokos esmės bei privalumų.

Pripažįstame, kad įvairių ne santuokoje kartu gyvenančių žmonių praktines problemas būtina teisiškai išspręsti. Raginame vienos lyties porų santykius sureguliuoti ne per šeimos teisinius santykius, bet kitais pagrindais.

Pastebime, kad siūlomos civilinės sąjungos sudarymo principai ir sąlygos iš esmės kopijuoja monogaminės šeimos, sudaromos santuokos būdu, principus ir sąlygas. Pavyzdžiui, civilinę sąjungą sudarę partneriai įgyja tas pačias asmenines neturtines ir turtines teises, kurias turi ir sutuoktiniai; įregistravęs civilinę sąjungą ir jos nenutraukęs asmuo negali sudaryti santuokos ar įregistruoti civilinės sąjungos su kitu asmeniu.

Atkreipiame dėmesį į faktą, kad civilinė sąjunga iš esmės būtų dar vienas šeimos teisinių santykių kūrimo būdas, kurio LR Konstitucija nenumato ir kuriuo išeinama už prigimtinės šeimos ribų. Esame susirūpinę, kad siūlomu Civilinės sąjungos įstatymu siekiama diegti santuoką imituojančią partnerystę ir kad tokiu būdu gali būti pakeista šeimos samprata teisėje.

Bijome, kad bus paimtas pavyzdys daugelio valstybių, kuriose, praėjus tam tikram laikui po tos pačios lyties civilinės sąjungos ar partnerystės priėmimo, buvo įteisinta ir tos pačios lyties santuoka. Iš istorijos žinome, kad lengviausias būdas sugriauti visuomenę yra išardyti jos pamatą – šeimą. Todėl dabar prieštaraujame bandymams kartu gyvenantiems nesusituokusiems suteikti šeimos statusą.

Primename, kad santuoka nėra sutartis, kurią, sutuoktiniams sutarus, būtų galima bet kada nutraukti. Tikime, kad visos sąvokos, kurios sudaro laisvos, civilizuotos visuomenės pagrindus, kaip teisingumas, laisvė, tolerancija ir žmogaus teisės, turi aiškią nusistovėjusią reikšmę, kurią visi turime gerbti, o ne ignoruoti ar savavališkai keisti.

Toliau ištikimai melsimės už šalies valdovus ir valdininkus, kaip mums nurodo Šventasis Raštas (Jer 29,7; 1 Tim 2,1-4). Gerbsime valstybės Prezidentą ir vyriausybės narius, kaip dera krikščionims ir piliečiams (1 Pt 2, 17). Bet priminsime, jog Dievas nustato, kas yra gera ir bloga, ne žmonės. Žmonėms nėra suteiktas įgaliojimas pakeisti ir praplėsti santuokos bei šeimos sampratą.“

Kreipimąsi pasirašė:

- Laisvųjų krikščionių Bažnyčios vyskupas, Vilniaus laisvųjų krikščionių bažnyčios pastorius Artūras Rulinskas,
- Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos pirmininkas Vladimiras Sereda,
- Lietuvos evangelinių bažnyčių bendrijos vyresnysis pastorius Gabrielius Lukošius,
- Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčios dvasininkas Holger Lahayne,
- Lietuvos Respublikos evangelinio tikėjimo krikščionių sąjungos vyskupas Rimantas Kupstys,
- Miesto Bažnyčios vyresnysis pastorius Saulius Karosas,
- Bažnyčių „Ekklesia.lt“ pastorius Kastytis Matulionis,
- Baptistų ir anabaptistų istorijos tyrimo centro vadovas, Ylakių evangelikų baptistų bažnyčios pastorius Albertas Latužis,
- Kauno krikščionių baptistų bendruomenės „Geroji naujiena“ pastorius Artūras Pučkovas,
- Protestantų bažnyčios „Naujoji karta“ pastorius Vaidas Vyšniauskas,
- Protestantų bažnyčios „Kristaus paliepimas“ pirmininkas Arvydas Vyšniauskas,
- Vilniaus krikščionių bažnyčios „Vineyard“ („Vynuogynas“) pastorius Žilvinas Škulevičius.

Vienybės Kristuje pagrindas ir svarba. Artūro Pučkovo referatas.

Artūras Pučkovas

Kodėl šią temą pasirinkome šios dienos susitikimui?

Pastarieji dveji pandemijos metai tapo iššūkiu visai mūsų tautai, visam pasauliui, taip pat Dievo bendruomenėms Lietuvoje bei pasaulyje. Vis dar jaučiame pandemijos pasekmes, **nes mūsų tarpusavio santykių tvirtumas ir mūsų santykio su Dievu gilumas buvo išbandytas.** Kai planavome šią konferenciją, karas Ukrainoje dar nebuvo prasidėjęs, bet dabar atsirado nauji iššūkiai, ir vėl tikrinama žmonių vienybė Lietuvoje, Europoje ir visame pasaulyje.

Kas yra vienybė? Labai sunku apibrėžti žodžiais, kas tai yra, bet kai su ja susiduriame, iš karto ją atpažįstame, **pvz., Ukrainos tautos susitelkimas karo akivaizdoje.**

Kaip ji pasiekama, kaip ji atsiranda?

Kodėl ji tokia svarbi ir vertinga?

Kaip ją puoselėti?

Laiške efeziečiams 1-3 skyriuose apaštalas Paulius rašo, kokiam nuostabiam savo sumanymui DIEVAS mus iš anksto išsirinko, išgelbėjo, pašaukė ir pašauktuosius pavadino savo Bažnyčia, Eklezija. Nuo 4-ojo skyriaus Paulius moko, kaip Dievo bažnyčia Efeze ir kitose pasaulio vietose turėtų **vykdyti savąjį pašaukimą**, ir pradeda nuo **vienybės puoselėjimo svarbos.**

Žodis „vienybė“ K. Burbulio Biblijos vertime pavartotas tik 5 kartus, ir iš jų 2 kartus paminėtas ištraukoje Ef 4,1-16. Kviečiu ją kartu patyrinti.

*Aš, kalinys Viešpatyje, **raginu jus elgtis, kaip dera jūsų pašaukimui, į kurį esate pašaukti.***

Su visu nuolankumu bei romumu, su ištverme pakęsdami vienas kitą meilėje,

siekite išsaugoti Dvasios vienybę taikos ryšiais.

Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir esate pašaukti vienai pašaukimo vilčiai.

Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas.

Vienas Dievas ir visų Tėvas, kuris virš visų, per visus ir visuose.

Bet kiekvienam iš mūsų duota malonė pagal Kristaus dovanos sąiką.

Todėl sakoma: „Pakilęs aukštyn, nusivedė belaisvius ir davė žmonėms dovanų.“

Ką reiškia „Jis pakilo“, jeigu ne tai, kad Jis pirma ir nusileido į žemesniausias žemės vietas. Tas, kuris nužengė, yra ir **Tas, kuris iškilo aukščiau už visus dangus, kad visa užpildytų.** Ir Jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais, evangelistais, ganytojais ir mokytojais, **kad išlavintų šventuosius tarnavimo darbui**, Kristaus kūno ugdymui, kol mes visi pasieksime **tikėjimo vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą, tobulai subręsime** [tai yra procesas] iki Kristaus amžiaus pilnatvės saiko, kad **daugiau nebebūtume kūdikiai**, siūbuojami ir nešiojami bet kokio mokymo vėjo, žmonių apgaulės, gudrumo, vedančio į paklydimą, bet, kalbėdami tiesą meilėje, augtume visame kame **į Jį, kuris yra galva – Kristus.** **Iš Jo visas kūnas**, suderintas ir stipriai sujungtas įvairių raiščių, pagal savo saiką veikiant kiekvienai daliai, **auga, kad ugdytų save meilėje.**

Kas yra vienybė? Trumpo ir aiškaus apibrėžimo lietuvių kalba neradau. Bet pagrindinė mintis tokia: būti su kuo nors susaistytam ir siekiant bendrų tikslų veikti kartu.

Pirmas dalykas, kurį pabrėžia apaštalas Paulius, yra tas, kad **ši vienybė kyla iš Šv. Dvasios** – tai **Dvasios kuriama vienybė** (Ef 4,3). Tiksliau sakant, tai yra **iš Dievo Trejybės tarpusavio santykių kylanti vienybė**, kurią Šv. Dvasia atneša į tikinčiųjų Jėzumi Kristumi santykius. Ši vienybė ne žmogiškos, ne žemiškos kilmės, ir mes jos nesukuriame. Todėl apaštalas nori, kad mes suvoktume, kokia neįtikėtina brangi yra ši Dievo dovana.

Dar prieš savo mirtį ant kryžiaus Jėzus meldėsi Tėvui dėl savo mokinių vienybės: „**Tą šlovę, kurią man suteikėi, daviau jiems, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena: Aš juose ir Tu manyje, kad jie pasiektų tobulą vienybę, ir pasaulis pažintų, jog Tu mane siuntei ir pamilai juos taip, kaip myli mane.**“ (Jn 17, 22-23) Šioje maldoje Jėzus pabrėžė du tikslus, kodėl ši vienybė svarbi. Pirmą, kad „**pasaulis pažintų, jog Tu mane siuntei**“, ir antrą, kad „**pažintų, jog ... pamilai juos taip, kaip myli mane**“.

Maždaug prieš penkerius metus skaičiau šią ištrauką ir pirmą kartą suvokiau, kas joje sakoma. Man iki šiol sunku priimti šią tiesą visa savo esybe, kad **esu mylimas Dievo Tėvo taip, kaip Jis myli Jėzų Kristų**. Štai kur yra mūsų vienybės Kristuje pagrindas – Dievo Trejybės asmenų tarpusavio santykių! Kadangi per tikėjimą Jėzumi Kristumi esame įvaikinami į Dievo šeimą, Jis nori, kad šią dievišką vienybę patirtume, brangintume ir puoselėtume. Be meilės nėra vienybės. Kad galėtume patirti šią vienybę būdami tokie skirtingi savo patirtimis, išsilavinimu ir charakteriu, turime būti persmelkti suvokimo, kaip esame Dievo mylimi. Tada per mus, Jėzaus mokinius, Dievo meilė ir Kristaus misijos suvokimas galėtų pasiekti dar daugiau žmonių. Per krikščionių vienybę pasauliui liudijama apie triasmenį (trivienį) Dievą. Ta vienybės patirtis yra antgamtinė. Ji matoma ir Ukrainoje, susivienijusioje karo akivaizdoje. Ją patyrėme ir Lietuvai atgaunant nepriklausomybę. Tada, nevaržomai sklindant Evangelijos žiniai, daug Lietuvos žmonių įtikėjo Jėzų Kristų, daug naujų evangelinių bažnyčių įsikūrė, o tai vedė mūsų tautą į dar gilesnio sąlyčio su mūsų Kūrėju ir Gelbėtoju patirtį.

Toliau apaštalas Paulius kalba apie **septynis veiksnys, kurie formuoja mūsų vienybę Kristuje** (Ef 4,4-6). Paulius teigia, kad mes esame **vienas kūnas**, kurį Šv. Dvasia suformavo iš tikinčiųjų Jėzumi Kristumi: „**Vienas kūnas ir viena Dvasia...**“ (4, 4a) Kūnas reikalingas, kad šiame materialiaame pasaulyje ką nors nuveiktume. Dėl tos priežasties įsikūnijo ir Dievo Sūnus. Jis, būdamas kūne, įvykdė pirmąjį Dievo plano dalį: aiškiai apreiškė mums Dievą, parodė sektiną atsidavusio Jo tarno gyvensenos pavyzdį ir kryžiaus auka atpirko mūsų visų nuodėmes. O prisikėlęs, per savo kūną – Bažnyčią – vykdo tolesnę Jo plano dalį: pranešti ir paviesti Evangelijos žinią visoms pasaulio tautoms. Pirmame laiške korintiečiams 12,13 sakoma: „**Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną kūną – žydai ar graikai, vergai ar laisvieji; ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia.**“ Šv. Dvasios krikštu esame suvienyti į vieną kūną, kad per jį toliau būtų tęsiama Kristaus misija. Tas kūnas esame mes. Kaip Paulius rašo Laiške romiečiams, „**taip ir mūsų daugybė yra vienas kūnas Kristuje, o pavieniui – vieni kitų nariai**“ (Rom 12,5). Esame Šv. Dvasios sutelkti milžiniškos apimties darbui – padaryti Jėzaus mokiniams visų tautų žmones. Taigi mes turime bendrą pašaukimą, o bendras darbas yra ypač vienijantis veiksnys.

Girdėjau liudijimą, kuris mane labai sujaudino. Viena ukrainiečių šeima evakavosi iš Rusijos kariuomenės apsiausto Mariupolio. Šiai šeimai nebuvo leista išvykti į Ukrainą, bet tik į Rusiją, per anksčiau okupuotą Krymą. Ši šeima keliavo iš Krymo į Sankt-Peterburgą, kad patektų pas giminaičius, gyvenančius Ispanijoje. Šiai šeimai pakeliui padėjo keletas Rusijos baptistų bažnyčių, kurios suteikdavo nakvynę, pamaitindavo ir išsiųsdavo į kitas baptistų bažnyčias, kurios savo ruožtu padėjo šeimai, kol ši ištrūko iš Rusijos. Anksčiau tos šeimos vyras draudė savo žmonai krikštytis, blokuodavo jos pastangas eiti Dievo link. O dabar jis neturi argumentų neigti Dievo realumą ir Jo žmonių gerumą, o moteris žada pasikrikštyti Ispanijos baptistų bažnyčioje, kai tik ten nuvyks ir įsikurs. Todėl ir mes kiekvienas, ir mūsų bendruomenės turime galimybę unikaliai prisidėti prie įvairių šiame pasaulyje Dievo daromų gerų darbų, kurių pilną vaizdą ir rezultatą pamatysime tik danguje. Kartais nedidelis mūsų pasitarnavimas gali atnešti šlovę Dievui mums nesuprantamais būdais. Nors mūsų bendruomenės ir skirtingos, bet Dievas per visus mus nori daryti savo darbą – gelbėti iš amžinos pražūties žmones ir daryti juos savo mokiniais.

Ap. Paulius toliau teigia, kad dar vienas mus vienijantis veiksnys yra šis: mes visi „**esame pašaukti vienai vilčiai**“. Čia kalbama apie mūsų šviesią ateitį. Nežiūrint kokia rūškana gali būti dabartis ar su kokia gausybe problemų susiduriame, mūsų visų laukia labai šviesi ateitis – būti ten, kur yra Dievas, Jo karalystėje. Planuojame ten praleisti be galo daug laiko kartu. Bus įdomu išgirsti daugybę mūsų liudijimų, ką patyrėme kiekvienas savo kelionėje su Dievu. Mes tenai turėsime daug darbo, nes nemanau, kad Dievas per visą amžinybę laikys mus dykus – turėsime malonę dalyvauti naujuose Jo darbuose ir sumanymuose. Gyvendami šiame pasaulyje tik treniruojamės ir darome apšilimą prieš „tikrąjį žaidimą“ ir gyvenimą, mums paruoštą amžinybėje. Tad mūsų amžinybė yra saugi. Mūsų viltis – prisikėlęs Viešpats Jėzus Kristus, kuris vieną dieną ateis mūsų pasiimti pas save, ir mes nuolat pasiliksim su Juo. Tai šlovinga mūsų visų viltis.

Dar vienas ap. Pauliaus argumentas yra tas, kad mes turime „**vieną Viešpatį**“ – vieną Šeimininką, vieną Atpirkėją, vieną Galvą, kuri visiems aiškiai sako, ką turime daryti. Tai labai palengvina mūsų gyvenimą, nes kai daug žmonių sako mums skirtingus dalykus, sunku susiorientuoti, viską išsiaiškinti. Bet ap. Paulius sako, kad „*nebepriklausote patys sau. Jūs esate nupirkti už didelę kainą*“ (1 Kor 6,19-20).

Mus taip pat vienija „**vienas tikėjimas**“. Yra įvairių nuomonių, ką tuo norima pasakyti. Bet noriu pabrėžti, kad yra tik vienas būdas, kaip kiekvienas galime ateiti pas Dievą – tai yra tikėjimas Kristaus auka ir prisikėlimu. Kad įžengtume į Dievo karalystę, turime priimti Biblijos mokymą apie Jo Sūnų: ką Jis dėl mūsų padarė ant kryžiaus, ką dabar dėl mūsų daro ir dar darys ateityje. Tikėjimas šia tiesa atveda mus prie paklusnumo Jam ir sekimo Juo.

Mes taip pat turime „**vieną krikštą**“. Dėl to taip pat yra skirtingų nuomonių. Vieni mano, kad čia kalbama apie vandens krikštą, nes juo viešai išpažįstame ir deklaruojame dvasinę realybę, įvykusią mūsų gyvenime: mes susitapatino su mus ant kryžiaus atpirkusiu ir prisikėlusiu Gelbėtoju. Kartu su Juo mirėme senai nuodėmingai gyvensenai ir dabar kartu su Juo esame prisikėlę Dievą šlovinančiam gyvenimui. Tiek mūsų tikėjimas, tiek krikštas rodo mūsų priklausomybę ir pavaldumą Viešpačiui Jėzui Kristui.

Paulius dar priduria, kad mes visi turime tą patį Tėvą. Turiu tokią unikalią patirtį, kad gyvenu antroje santuokoje, turiu dukrą iš pirmos santuokos ir dvi dukreles iš antrosios. Iškylo keblumų aiškinant jaunesniosioms apie jų santykį su mano anūkais – pirmosios dukros sūnumis, kad jos jiems yra tetos, nors yra panašaus amžiaus kaip jie. Yra didelė malonė, kad mes visi turime tą patį Tėvą. Tapęs dar kartą tėvu brandžiam amžiuje, vis labiau suprantu, koks svarbus yra tėvo vaidmuo vaiko gyvenime. Mes patys to nesuvokdami atvaizduojame savo vaikams ir anūkams Dievą. Paulius Laiške efeziečiams 3,14-15 sako, kad Dievas Tėvas yra visokios tėvystės šaltinis ir pavyzdys. Mes nebūtume tėvai, jei Dievas nebūtų Tėvas. Pats svarbiausias dalykas – visais įmanomais būdais deramai Jį atvaizduoti, atspindėti. Dievas Tėvas iš anksto numatė per Jėzų Kristų mus įvaikinti ir priimti į savo šeimą (Ef 1,5). Esame visateisiai Dievo šeimos nariai su visomis jos privilegijomis. „**Jis yra virš mūsų**“ – Tėvas sėdi soste danguje, o Jo dešinėje sėdi mūsų Gelbėtojas Jėzus Kristus. Nėra aukštesnės valdžios ir galios nei Dievo Tėvo.

Visa valdžia ir galia kyla iš Jo. „*Jis yra per visus*“, – sako Paulius. Tai reiškia, kad Jo didybė, Jo išmintis, Jo galia sklinda ir pasireiškia per visus Jo vaikus. „*Jis yra visuose*“ – vadinasi, esame „*Jo buveinė Dvasioje*“ (Ef 2, 22). Per Šv. Dvasią Dievas Tėvas ir Sūnus – visa dieviškoji Trejybė – yra mumyse. Taigi turime nuostabų Tėvą, kuris visada mumis rūpinasi, visada yra už mus, yra mūsų saugumo ir vertės Šaltinis, kuris teikia iš savo šlovės turtą visa, ko mums reikia žemiškame gyvenime. Visa, ko mums reikia, randame Jame.

Ir dar vieną vienybės Kristuje veiksnį šioje ištraukoje plačiau aiškina ap. Paulius. Ketvirtąjo skyriaus trečioje eilutėje jis sako: „*Siekite išsaugoti Dvasios vienybę taikos ryšiais.*“ Tai įpareigoja visais įmanomais būdais ir dedant visas pastangas saugoti bei puoselėti šią Dvasios kuriamą vienybę, nes ši vienybė be galo vertinga Dievui ir turėtų būti vertinga mums. Dievas trokšta, kad mūsų vienybė stiprėtų, todėl sako: „*...kol mes visi pasieksime tikėjimo vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą, tobulai subręsime iki Kristaus amžiaus pilnatvės saiko.*“ (Ef 4,13)

Dievas savo Bažnyčiai dovanoja dar vieną vienybės veiksnį – *dvasines dovanas*. Kiekvienas gauname bent vieną dvasinę dovaną pagal Kristaus dovanos mastą (Ef 4,7). Jis nusprendžia, kokias ir kokios apimties dovanas kiekvienam iš mūsų duoti. Tad visi esame Jo palaiminti. Kitoje Rašto ištraukoje sakoma, kad dvasinės dovanos skirtos ne mums, bet tam, kad unikaliai pasitarnautume Dievui ir kitiems žmonėms, jų gerovei bei Dievo šlovei (1 Kor 12,7; 14,12; 1 Pt 4,10-11). Beje, Laiške efeziečiams išskiriami vadovai – jie duoti bažnyčioms kaip Dievo dovana (Ef 4,11-12). Pirmiausia paminimi apaštalai ir pranašai – pirmieji ankstyvosios Bažnyčios vadovai. Jie dar du kartus minimi kartu Laiške efeziečiams (2,20; 3,5). Paulius Ef 2,20 pabrėžia, kad jie yra duoti kaip pamatas, ant kurio Kristus toliau stato savo Bažnyčią. Jie buvo pirmieji vadovai. O dabartinių vadovų – evangelistų, ganytojų, mokytojų – pirminė atsakomybė yra mokyti ir ugdyti bažnyčios žmones tarnauti Dievui, perduodant jiems tą apreiškimą, kuris mus pasiekė per apaštalus ir pranašus. Tačiau reikia, kad tarnautų ne vien jie, o kiekvienas krikščionis suprastų, kad jis lygiai taip pat yra Dievo pašauktas tarnauti pagal savo dvasines dovanas. Kiekvieno krikščionio tarnystė būtina, kad Kristaus kūnas galėtų bręsti, keistis ir skleisti pasaulyje Jo Evangelijos šviesą. Vadovų atsakomybė – lavinti kitus pagal tas dovanas, kurias Dievas jiems davė, kad tokiu būdu VISI TARNAUTŲ.

Čia svarbus dar vienas dalykas. Ugdyimas, keitimasis ir gilesnis vienybės Kristuje patyrimas vyksta tada, kai lavinama bei ugdoma *kalbant tiesą meilėje* (Ef 4,15). Be tiesos neįmanomas ugdyimas. Velnias aplinkui skleidžia daugybę klaidingų mokymų, pakiša susitrenkimo akmenų tikintiesiems, todėl mums labai svarbu laikytis tiesų, turėti aiškų Šv. Rašto tiesų supratimą ir gyvenant pagal šias tiesas liudyti kitiems. Tačiau jeigu tiesą perteiksime ar taikysime kitiems be meilės, tada tiesa jų neugdys, priešingai – gali sužaloti ir suluošinti. Ugdyimas bažnyčioje vyksta, kai tiesa perduodama ir praktikuojama su meile. Tam reikia brandos. Todėl džiaukimės ir tada, kai, švelniai kalbant, suklystame, kai nepavyksta visko padaryti tinkamai ir teisingai, kai būname išmušti iš vėžių ir prislėgti, kai sukame galvas ieškodami išeities vienoje ar kitoje situacijoje. Net mūsų klaidas Dievas gali panaudoti į gera tiek mums, tiek bendruomenėms, kuriose tarnaujame. „*Mylintiems Dievą viskas išeina* (paž. „veikia“) *į gera*“ (Rom 8,28). Todėl be klaidų nė vienas nieko neišmokome – nei buitiniuose, žmogiškuose reikaluose, nei tuo labiau dvasinėje srityje. Iš klaidų turėtume pasimokyti ir jų nekartoti, o per tas patirtis tapti brandesniais ir labiau panašesniais į Kristų. Todėl nenurašykime savęs, jei kažkur suklydome, kažką padarėme netinkamai, nes tai yra vertinga patirtis. Jei iš savo klaidų pasimokysime, o jei dar sugebėsime ir iš svetimų klaidų pasimokyti, tuomet bręsime ir keisimės į Kristaus panašumą. Taigi krikščionių vienybė išsaugoma ir puoselėjama, kai mylime vienas kitą tiesoje. Per tai mūsų santykiai gilės, per tai labiau atspindėsime Dievą, Jo nuostabią Trejybę. Per tai pasieksime gilesnį meilės santykį su Juo ir vienas su kitu.

Artūras Pučkovas, Kauno „Gerosios naujienos“ baptistų bažnyčios pastorius

Referatas skaitytas Lietuvos baptistų bažnyčių konferencijoje 2022-05-14 Kaune

Joninės kitaip

Į Kauno evangelikų baptistų bažnyčią Šančiuose iš Vilniaus, Marijampolės, Jiezno birželio 25 dieną atvyko keliolika ukrainiečių šeimų. Karo pabėgėliai turėjo puikią progą pabendrauti tarpusavyje, susipažinti su vietiniais tikinčiaisiais. Bažnyčioje ir kieme aidėjo kūdikių, vaikų, paauglių ir suaugusiųjų balsai. Vyko užsiėmimai, viktorinos ir žaidimai. Galėjome kartu papietauti ir patarnauti šalia esančiam broliui, sesei, svečiui. Taip pat diskutavome ir nagrinėjome šiuo metu visuomenėje ypač aktualius klausimus: kas yra šeima, laiminga santuoka, kaip pavojingai šiandien nuvertinama prigimtinės šeimos samprata.

Bendravimas, diskusijos, malda, rami ir gera atmosfera, neskubėjimas, buvimas kartu visus atgaivino, pradžiugino, suteikė vilties ir drąsos kartu eiti pirmyn tikint, kad pasaulio ir asmeninio gyvenimo įvykiai yra Dievo žinioje.

Atminčiai

Nadija Sereda

Padėkos diena Ylakiuose

Ylakių evangelikų baptistų bažnyčia tradiciškai kasmet prisimena bažnyčios įkūrimo metines ir susirenka padėkoti Dievui už dar vienerius metus. Šiemet liepos 17 dieną į šventę rinkosi tikėjimo broliai ir sesės iš įvairių Lietuvos ir Latvijos miestų bei miestelių. Pastorius Albertas Latužis trumpai priminė bendruomenės istoriją, kai prieš 117 metų grupelė tikinčiųjų pradėjo rinktis Šventojo Rašto skaitymui ir maldai. Buvo prisiminti jubiliejai tų, kurie prisidėjo prie bendruomenės veiklos. Tai pastorius Jānis Kurcītis, tarnavęs Ylakių bendruomenėje pokario metais.

Šiomet sukanka 150 metų nuo jo gimimo ir 70 – nuo jo mirties. Buvo paminėtas pastorius Herberts Ašmis, kuriam šiomet būtų sukakę 100 metų. Jis tarnavo Ylakiuose penkerius metus (1980-85). Šimtas metų ši pavasarį būtų suėję Emilijai Švarcei, kuri, kol galėjo, praturtindavo pamaldas turiningais eilėraščiais ir giedojo chore, grojo mandolina orkestre. Ši sesuo buvo maldos žmogus, ir jos akiratyje buvo ilgas sąrašas tų, už kuriuos ji nuolat meldėsi.

Giesmės Dievo šlovei skambėjo lietuvių ir latvių kalbomis. Jas giedojo ir visas surinkimas, ir vietiniai giedotojai kartu su svečiais iš Rygos. Pastorius Mārtiņš Balodis iš Latvijos pasidalijo mintimis iš 2 Kor 4. Pagrindinė jo pamokslo mintis buvo tokia: mums kasdien reikia mirti sau, savo senajai prigimčiai, kad mumyse pasireikštų Jėzaus Kristaus gyvybė.

Broliai ir sesės dar ilgai bendravo, vaišinosi ir išpūdžių kupini kiekvienas išvyko į savo namus.

Giesmininkai iš aukščiau

Pamaldų momentas

Zigmas Pocius

Žvilgsnis į kaimynų pusę

Po dvejų metų pertraukos gegužės 21 dieną įvyko Latvijos baptistų bažnyčių sąjungos (toliau LBDS) kongresas, kurio šūkis buvo žodžiai iš Senojo Testamento Jozuės knygos: „*Aš ir mano šeima tarnausime VIEŠPAČIUI.*“ Suvažiavimas vyko Rygoje, Mato bažnyčioje. Buvo daug susitikimo džiaugsmo, padėkos maldų ir sielą jaudinančių šlovinimo giesmių.

Kongresas prasidėjo dvasinio apmąstymo valandėle, kurią vedė Rygos Agenskalno bažnyčios pastorius Edgars Mažis. Jis pabrėžė, kad pastarieji metai buvo įvairių pasirinkimų laikas, panašiai kaip kadaise Izraelio tautoje, kai ji buvo gundoma prisitaikyti prie aplinkinių tautų religinių bei kitokių vertybių. Mes taip pat esame veikiami įvairių stabų: pinigų, valdžios, sekso ir kitų dalykų.

E. Mažis atkreipė dėmesį į Jozuės žodžius, jog nepaisant to, ką pasirinks kiti, jis ir jo namai tarnaus Dievui. Visų pirma tai yra šeima. Galima galvoti ir apie namus, kurie statomi iš gyvųjų akmenų. Latvijos baptistų bažnyčių sąjunga gali būti tie namai – šeima, kuri tarnauja Viešpačiui. Pastorius palinkėjo, kad teiginys „*Aš ir mano namai tarnausime Viešpačiui*“ būtų ne tik tvirtinimas, bet ir mūsų kasdienė malda, kai reikia pasirinkti, kai reikia liudyti Kristų.

Be abejo, buvo kalbėta apie precedento neturinčią Rusijos agresyvią ir plataus masto invaziją į Ukrainą. Apie nuveiktus darbus ir ateities planus pasidalino paramos Ukrainai tarnybos vadovas pastorius Pēteris Eisāns. Jis papasakojo, kad pradžioje pagrindinė užduotis buvo padėti karo pabėgėliams atvykti į Latviją iš Lenkijos ir Ukrainos pasienio, surasti jiems nakvynę. Jis pažymėjo, kad į Ukrainą nuvežta apie 80 tonų humanitarinės pagalbos krovinių. Šiuo metu Latvijos baptistų bažnyčios yra priėmusios daugiau nei 500 žmonių iš Ukrainos.

Estere Roze kongreso dalyviams papasakojo apie vaikų ir sekmadieninių mokyklų reikalus bei nuveiktus darbus, taip pat apie Sekmadieninių mokyklų susivienijimo išleistą Šeimos maldų kalendorių.

Jaunimo sąjungos vadovas Andrej Goloborodko pabrėžė, kad yra didelė klaida visą atsakomybę ir viltis dėl jaunosios kartos suversti ant jaunimo lyderių pečių. Jo įsitikinimu, „darbas su jaunimu yra visos mūsų kartos darbas. Dievas neieško žmonių, kurie turi visus teisingus atsakymus. Dievas ieško žmonių, kuriems rūpi jaunoji karta.“

LBDS vyskupas Kaspars Šterns pranešė, kad 2021 metais buvo pakrikštyti 129 asmenys. Vyskupas pabrėžė: „Tai ne tik skaičiai. Už šių skaičių slypi žmonės ir amžinybė. Nors pasaulis keičiasi, mums svarbu nekeisti vizijos. Mes turime matyti, kaip Evangelija keičia visuomenę. Per tą laiką, kurį mums Dievas davė žemėje, Jis kviečia mus, kad taptume kristocentriški – ir atskiri krikščionys, ir šeimos, ir bendruomenės. Dievas nori, kad savo tikėjimu gyventume ne tik sekmadienį, bet ir visas kitas dienas. Laikai sudėtingi, ir mes nežinome, kas laukia ateityje, tačiau šiandien labiau negu bet kada esame pašaukti turėti tvirtą įsitikinimą ir gyventi savo tikėjimu kasdienybėje.“

Antroje kongreso dalyje vyko LBDS tarybos narių rinkimai, 2022 metų biudžeto tvirtinimas ir revizijos komisijos rinkimai. Į LBDS vyskupo tarnystę buvo siūlomas vienas kandidatas – dabartinis vyskupas Kaspars Šterns. Nominacijos komisija pabrėžė, kad jis puikiai perėmė tarnystę iš ankstesnio vyskupo Pėterio Sprogio. Tai buvo naudinga bendruomenėms ir LBDS. Vyskupo širdis dega dėl ateities, jaunų dvasininkų, jų išsilavinimo, ugdymo.

Iš 189 balsą turinčių delegatų 184 balsavo už jo perrinkimą, penki buvo prieš. Tokiu būdu Kaspars Šterns buvo patvirtintas dar vienai ketverių metų vyskupo tarnystei. K. Šterns padėkojo už pasitikėjimą ir atkreipė dėmesį į tai, kad prisiima didelę atsakomybę: „Labai tikiu, kad šis balsavimas yra ne už mane kaip asmenybę, bet už idėjas ir kryptį, kuria visi norime eiti.“ Patvirtinti ir du vyskupo pavaduotojai: Edgars Godiņš ir Viktors Abramovs.

Pagal publikaciją žurnale „Baptistu vēstnesis“ straipsnį parengė Albertas Latužis

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 90 metų

Mūsų suvažiavimas Kaune

Birželio mėn. 26-27 d. Kaune - Šančiuose susirinko mūsų broliai ir sesutės iš visos Lietuvos ir Klaipėdos krašto pasikalbėti apie savo reikalus. Geležinkelio Valdybos dėka į savo suvažiavimą galėjome keliauti pasinaudodami 50 % nuolaida, o tai visiems palengvino atvykimą į Kauną.

Sekmadienį, birželio 26 d., baptistų maldos namuose Šančiuose pusę devynių ryto susirinko būrelis lietuvių, rusų ir latvių brolių ir sesučių prie Dievo žodžio, kuris tapo skelbtas lietuvių ir rusų kalbomis.

10 valandą įvyko vokiškos pamaldos. Po to buvo visų atkeliavusiųjų pasveikinimas ir sekmadieninė pamoka. Po pietų trečią valandą prasidėjo suvažiavimo šventė su giesmėmis ir prakalbomis. Išskyrus kelias trumpas vokiškas ir rusiškas prakalbas, šventė buvo lietuviška. Po to šventėje Viešpaties Vakarienę, prie kurios patarnavo broliai Anskolis ir Dresleris (Anskolis iš Bružų surinkimo, Dresleris iš Klaipėdos – red.) Tos sekmadienio valandėlės buvo iškilmingos ir pakėlė susirinkusiųjų ūpą, sutvirtindamos visus dvasiškai. Labai džiaugėsi tie, kurie buvo atvykę iš mažųjų pulkelių, kurie dar nebuvo dalyvavę tokiuose susirinkimuose.

Pirmadienį vyko suvažiavimo posėdžiai, kur buvo aptarti įvairūs bendruomenių reikalai. Rodos, pažengėme žingsnelį pirmyn ir savo mažomis pajėgomis darbavomės, kiek galėjome. Tikime, kad Viešpats suteiks daugiau jėgų ir pašauks į savo vynuogyną daugiau darbininkų.

Suvažiavime tikėjomės sulaukti mūsų brolio Inkeno iš Amerikos, bet tai dar negalėjo įvykti. Kai šis laikraštėlis pateks į skaitytojų rankas, mūsų mylimas brolis bus jau Lietuvoje, kur ir pasiliks. Taip pat tikimės Lietuvoje sulaukti Misijos sąjungos sekretoriaus dr. Franklino iš Amerikos, kurį lydės dr. Lewis.

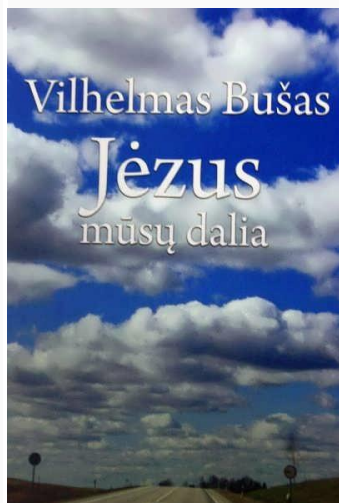
„Tiesos draugas“, 1932 m. liepos mėn.

Pamąstymui

Regis, Dievas labai nenoriai suteikia žmogui galią. Manau, nesunku suprasti, kodėl. Ilgus šimtmečius Dievas neleido žmogui atrasti atominės energijos. Vėliau žmogus ją atrado, ir šis atradimas pakeitė pasaulį. Kas atsitiko? Ar atradus atominę energiją gyvenimas šiame pasaulyje pagerėjo? Kaip žinote, nuo to laiko gyventi žemėje tapo pavojinga, nes žmogus įgijo galią sunaikinti pasaulį. Jei manome, kad jokia valstybė nedrįs panaudoti atominio ginklo, mes panašūs į strutį, įkišusį galvą į smėlį. Šiandien valdžioje yra žmonių, kurie panaudotų atominį ginklą rytoj, o gal dar net šį vakarą, jei žinotų, kad jiems pavyks išvengti atsakomybės už savo veiksmus. Kai žmogus įgyja fizinę galią, jis tampa pavojingas.

John Vernon McGee (1904-1988)

Rekomenduojame

Vilhelmo Bušo (Wilhelm Busch) knyga „Jėzus – mūsų dalis“ pirmą kartą į lietuvių kalbą buvo išversta ir „Jonos“ leidyklos išleista 1995 metais. Autorius ilgus metus kaip jaunimo pastorius tarnavo, sėkmingai naudodamas evangelisto dovaną, ne tik Vokietijoje, bet ir daugelyje pasaulio šalių. Šioje knygoje išspausdinti V. Bušo pamokslai ir paskaitos, įrašytos magnetofono juostose. Autoriaus mintys pagilina krikščionio tikėjimą, o ieškančiam Dievo padeda rasti atsakymus į rūpimus klausimus.

Nors pirmasis lietuviškos knygos tiražas buvo didelis, jis jau yra išsibaigęs. Dabar galima įsigyti antrąją knygos leidimą, kurį išleido VŠĮ „Crossmedija“. Didžiąją tiražo dalį įsigijo krikščioniškos bendruomenės ir organizacijos, iš anksto užsisakiusios norimą leidinių skaičių. Taip pat knygą galima įsigyti: Krikščioniškas knygynas, Voveriškių 39A, Šiauliai LT-78143, El.paštas info@elknygynas.lt

TDE Informacija

Sentencijos

"Pasaulietiški kliedesiai pavogė iš manęs laiką, kuris buvo duotas Dievo pažinimui."
Mikelandželas Buonarotis

"Kai kurie krikščionys, atrodo, pamiršta savo tikėjimą, kai išvyksta atostogauti. Kad ir kur būtume, pasiimkime su savimi ir savo tikėjimą."
Stivenas Skot-Pirsonas

"Krikščionybė nėra nei paveldima per prigimtį ar kraują, nei įsteigiama sakramentais. Dievo vaikais tampame per tikėjimą."

Petras Gonezijas, XVI a. LDK radikaliosios reformacijos veikėjas

"Palaiminti tie, kurie moka duoti ir to nebepprisiminti, ir imti niekada to nepamiršdami."

Nežinomas autorius

"Kokia didelė tragedija, jei žmogus nuo vaikystės iki pat senatvės lanko bažnyčią, bet nepažįsta nieko tikresnio už sintetinį dievuką, nulietą iš teologijos ir logikos."

Eidenas Viljamas Tozeris

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

[tde\(at\)baptist.lt](mailto:tde(at)baptist.lt)
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925